

Не буду їсти кашу!

Нагодувати кабанчика для мами було справжнім випробуванням. Щоранку вона варила йому різні каші, додавала молоко, вершкове масло. Але кабанчик ледь з'їдав дві-три ложки та біг гратися до себе в кімнату.

Ось і сьогодні, коли мама подала до столу пухку рисову кашу, малюк невдоволено скривився та відвернувся від тарілки.

— Ну як можна не любити кашу? — дивувалася мама. — Вона ж така смачна та запашна!

— А ще некрасива і нецікава! — тупотів ногами кабанчик. — Мені від неї стає сумно!

А ти любиш каші? Розкажи, які саме.

— Ну тоді можна її розвеселити! — сказала мама.

Малий аж відкрив рота від подиву. Як це можна — розвеселити кашу?

Мама тим часом дістала з холодильника різні фрукти й почала їх нарізати.

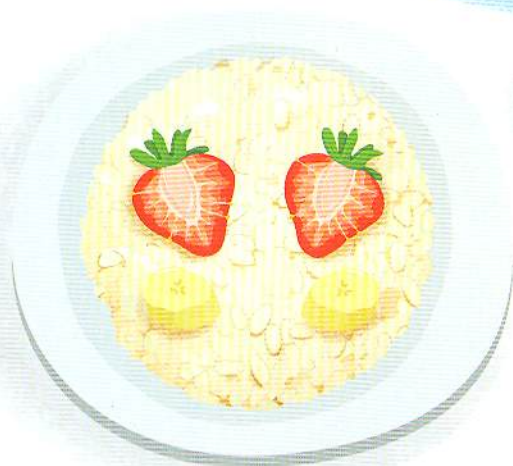
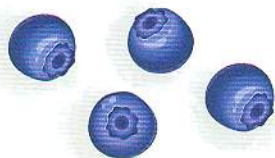
— Дивись, — сказала вона, — оці полунички будуть за оченята.

Малий засміявся: тепер каша виглядала зовсім інакше. Тоді мама відрізала два кружальця банана та зробила з них щічки.

— А можна зробити так, щоб каша всміхалася? — спитав малий.

— Авжеж!

А ТВОЯ
КАША ТОБІ
ВСМІХАЄТЬСЯ?

Мама дістала декілька ягід чорниці, і вони разом з кабанчиком почали викладати усмішку. Потім полили трохи медом — і в каші з'явилася «зачіска».

Тепер з тарілки до кабанчика всміхалася яскрава та весела страва. Малюку дуже кортіло її спробувати. Він з нетерпінням зачерпнув кашу ложкою і поклав до рота.

Каша виявилася ще й неймовірно смачною! Малий з великим задоволенням з'їв усю порцію разом із фруктами та ягодами. З того часу вони з мамою разом готують сніданок, і щоразу каша виходить по-новому кумедною і смакує відмінно.

